

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminării 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

Sibiu, 27 Noembrie st. v.

(X) Cestiunea administrațiunii publice formal încă nu e pusă la ordinea zilei. Sînt însă o mulțime de ocașuni, care o scot la iveală. Căci aflăm, că se discută în parlament, în municipii, și vedem, că se scriu despre dînsa articoli în ziare.

Discuțiunea în adunări politice, precum și în presă este folositoare.

S'a păcătuit mult în trecut și se păcătuiesc și acum în țările ungurești cu administrațiunea. Pentru-că ea a fost ori-și-ce, numai aceea ce trebuie să fie nu ne aducem aminte să fi fost vreodată. A fost odinioară mijloc de a satisface ambițiunea și vanitatea, în anumite cazuri chiar și isvor de câștig material pentru clase privilegiate. În timpul mai nou însă cal de bătaie pentru șovinistii care, prelîngă că vor să se căpătuească, mai vor să o folosească pentru ajungerea unor scopuri naționale separatiste, contra naturii poliglotte a regatului unguresc.

Ei bine, să fim mulțumiți, dacă treaba a ajuns baremi acum la atîta, că oamenii competenți se ocupă cu ameliorarea administrațiunii.

Ar fi egal cu a ne renega firea noastră românească, dacă am închide ochii asupra celor ce se vorbesc și scriu despre administrațiune, adevărat despre intențiunea de a o reforma. Dar' din câte am aflat până acum, n'am dat de momentul, care să fie apt a ne storce deplina recunoștință.

Se face multă vorbă despre reforma administrațiunii publice. Până una alta însă nici sferile deciziatoare nu sînt în clar, că ce față se iee administrațiunea publică reformată.

Atîta este evident, că statul are de gînd să iee administrațiunea politică singur în mîna.

Credem, că are de gînd, nu sîntem însă siguri, că de tot sau numai în parte are statul de gînd să iee administrațiunea în mîna. Nici contele Teleki, mi-

nistrul unguresc de interne, în discursul său program nu s'a pronunțat în toată claritatea.

Opozițiunea maghiară din parlamentul din Budapesta în privința formei administrațiunii publice n'a hesitat deloc cu pronunțarea. Opozițiunea în treagă este pentru susținerea formei de până acum cu funcționari administrațivi aleși pe timp hotărît. În sensul acesta s'au pronunțat și unele municipii, ear' altele s'au alăturat prelîngă această pronunțare.

Nouă ni-se pare, că și opozițiunea și municipiile, căte s'au pronunțat pentru felul de administrațiune politică de până aci, în punctul reformării administrațiunii politice încă n'a examinat lucrul cu toată serioșitatea. Opozițiunea mai ales urmează așa, pentru-că să lucreze în contra guvernului. Poate-că și municipiile au mînecat tot din acest punct de vedere.

Felul acesta de procedere însă nu este cel adevărat nici atunci, când vorba este de reforme. El nu poate duce la scop, pentru-că nu permite examenarea ne-preocupată a tuturor momentelor, căte trebuie luate în considerațiune la o reformă și mai ales la reforma administrațiunii politice. În casuri de aceste opozițiune, dacă voesc să fie folositoare, trebuie să se înfrîneze și să caute a judeca obiectiv, deosebind binele de rău și răul de bine. Până la atîta și nu mai departe se ducă cu opozițiunea și să combată guvernul numai în casurile, în care este convinsă, că acesta greșesc.

Ce e drept, guvernului 'i-s'ar pute face imputarea, că prea mult se gîndesc până să iee o hotărîre în privința administrațiunii politice. Întîrzierea într'o cestiune atît de momentuoasă deschide calea la bănueli. Bănuelile însă, deși nejustificate, de multe-ori împing pe aceia, în care acele se nasc, la procederi necumpenite.

Și noi Români sîntem în opozițiune față cu guvernul unguresc, deși din alt punct de mînecare și nu din cel al opozițiunii maghiare. Din cauza opozițiunii însă nu credem, că Români nostri independenți în cugetarea și convingerile lor și cu judecată sănătoasă se vor precipita în apele opozițiunii maghiare în ce privește reforma administrațiunii politice. Ar fi lucru imprudent din partea noastră a Românilor. Prin aceasta de altă parte nu ne simțim

deloc angagiați nici față cu vederile guvernului, care în detaliurile lor încă nici a fi le cunoașce nu am avut ocașune, fiindcă nici guvernul nu le-a descoperit.

Este adevărat, că reforma administrațiunii politice în țările ungurești nu este un ce, care să se deslege neted, cum se poate deslega în alte părți. Poporațiunea țerilor ungurești, și dacă ar fi toate celelalte momente, care privesc administrațiunea ca atare, atît de clare, ca cestiunea reformei să se poată pune la ordinea zilei, încă tot nu este în pozițiune de a se pronunța.

Legea electorală, măiestrită cum este, exclude unul dintre factorii cardinali dela posibilitatea de a se pronunța. În toate comitatele, unde locuiesc Români, prin legea măiestrită majoritățile sînt minorități și minoritățile majorități. Poporul cel mai numeros din părțile răsăritene ale regatului este exclus, fi este luată posibilitatea de a se pronunța în cestiunea de reformă a administrațiunii politice.

La momentul acesta se cugetă oare guvernul? Se cugetă opozițiunea maghiară?

Nici vorbă.

Și guvernul și opozițiunea maghiară tractează toate cestiunile politice, care privesc patria, ca-și-cînd ar fi un domeniu exclusiv al lor. Pe noi pe cestiualți ne consideră și acum ca și în timpul antemarțial de *miseria plebs contribuens* și nimic mai departe. Și reforma administrațiunii, cu toate că are să fie și pentru noi, are să se facă fără de concursul nostru, dela care în mod măiestrit sîntem excluși.

Ar fi lucru firesc, ca noi nici să nu ne ocupăm cu ea. Ocupațiunea noastră cu dînsa și așa nu poate ave altă însemnătate decît academică.

Dar' nici nu înțrăm în meritul reformei administrațiunii. Nu aflăm din punctul nostru de vedere matură cestiunea de a intra în meritul ei. De aceea la acest loc ne mulțumim a atrage atențiunea, că la noi cestiunea aceasta nu se poate deslega cum se cade până când nu va fi deslegată cestiunea dreptului egal.

Atunci să ne pronunțăm, dacă este mai bine ca să ne alegem funcționarii administrațivi, sau să-i lăsăm ca statul să-i numească.

Afacerea Berinde. Primim următoarea scrisoare: Chior, 6 Decembrie 1889. Inteligența și poporul român din aceste țări, și cred, că până unde a ajuns faima, este consternată până în adîncul sufletului sub impresiunea scriii desolătoare, că episcopul Gherlei a suspendat dela oficiul său protopopesc pe iubitul nostru amic Alexiu Berinde.

Scim cu toții, de ce pretext s'a folosit numitul episcop, ca să deie această grea lovitură celui mai brav protopop al dieceșii sale, lăsându-se a fi și el mijloc de terorizare în mîna guvernului față cu tot ce e activitate în sens național românesc.

Așadar nici în biserică nu mai sîntem scutiți de atentatele puterii dușmănoase, care vrea să ne compromită, să ne jighească în dezvoltarea noastră, — ba să ne nimicească pe toate terenurile.

Libertatea conștiinței noastre religioase este adînc vătămă, instituțiunea noastră bisericăscă prin acest act de prepotență în jos și de slugărnice în sus este pusă în jugul sclăviei și noi sîntem aduși în pozițiunea de a ne îngrijii, ca pe cale să reparăm scandalul făcut și să ne salvăm cele mai scumpe ctenodii ale vieții noastre religioase și naționale.

Dorim, ca actele referitoare să iese în publicitate în întreg cuprinsul lor, apoi de sine ni-se va indica calea și mijloacele, cum să salvăm nevătămă sanctuarul bisericii noastre, carele a fost scutul și paladiul vieții noastre creștine și române în mijlocul restrîntelor tuturor timpurilor; când Români, spoliat și lipsit de toate, singur în biserică, la altarul D-șelui dreptății 'și-a aflat mîngăiere și apărare (precum s'a întîmplat și în Sătmăr).

Sîntem în fața fenomenului trist și surprinzător, că acela, carele era chemat, ca și cu sacrificiul vieții sale să așeze imunitatea acestui sfînt paladiu necompromis până acum, nu numai că a lăsat, ca dușmanii cu cutezare sacrilegă să intre în el neînfrunțați; ci însuși a venit în ajutorul persecutorilor, precum nu s'a întîmplat nici-odată în istoria bisericii noastre.

Cu tot dreptul pretindem și mai așteptăm, ca cel care a executat atentatul guvernului însuși să se îngrijască despre separare, restabilind integritatea dreptului și a independenței bisericii noastre, — că la cas contrar noi ne vom îngrijii, ca să scăpăm de păstorul, care 'și-a aruncat turma sa cuvîntătoare în gura lupilor.

Dici et salvavi animam meam. †.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 27 Noembrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședințele dela 6 și 7 Decembrie n. s'au terminat și dezbaterile asupra bugetului ministerului de interne, care a fost apoi primit și în a doua cetire cu majoritate de voturi. Din discuțiunile aceste nu este nimica de remarcat, afară poate de aceea, că la pozițiunea bugetară „gendarmaria“ s'a născut o discuție vehementă asupra abuzurilor comise de gendarmerie la alegerile dietale. Această discuțiune a fost provocată și susținută de deputații din stînga extremă Ugron, Szalay, Polónyi, Thaly, Dobay și alții, care au produs cazuri concrete de terorizarea deputaților opoziționali prin gendarmi și au susținut, că gravaminele opozițiilor înaintate în această materie la guvern au rămas nebagate în seamă ani de zile de-a lungul până în ziua de astăzi. Ștefan Tisza, fiul ministrului-președinte, s'a simțit dator a dice, că acușele opoziției sînt nefondate, căci gendarmeria a intervenit la alegeri numai pentru susținerea siguranței publice și spre scutirea alegătorilor în localități fanatizate. Această intervenție fiască a tînerului deputat al Ocnei-Sibiului, după-cum ușor se poate înțelege, a fost numai uleiul pe focul opoziției. După terminarea acestor discuțiuni s'a votat legea recușurilor pro 1890, apoi s'a trecut la alte proiecte de lege mai nefondate, pe care le-am înșirat la locul acesta în Nrul nostru precedent.

Situatiunea guvernului belgian.

În camera belgiană s'au petrecut în săptămîna trecută scene turbulente, din care situația morală a cabinetului clerical Beernaert a ieșit foarte sdruncinată. Telegramele noastre din Nrii trecuți au arătat, că opoziția liberă prin vorbitorii Bara și Ianson a aruncat în fața guvernului cele mai grave acușe, a numit pe miniștri mincinoși și s'au exprimat chiar, că regele, cetind desbaterele în camera, va demisiona acest guvern. Causa acestui incident este următoarea: În Mons s'a pertractat un proces pentru mișcări socialiste, ear' în decursul acestui proces a ieșit la iveală, că mișcările de care era vorba, atentate cu dinamită, revolte suprimate

FOIȚA „TRIBUNEI“

Eufemiu de Messina.

Tragedie în 5 acte

de

Silviu Pellico.

(Urmare.)

Actul II.

Scena I.

(Almanzor se reîntoarce din cetate. Eufemiu îl înțîmpină cu inima bătîndă. Saraceni la oare-care distanță.)

Eufemiu. Te întorci singur? Ai stat mult în Messina și nici un rezultat? Ah, li-ai vorbit slab? Nu sînt amici. Pe mine însumi, pe mine să mă audă cetatea și să se îngrozească (pleacă către Messina).

Almanzor (oprindu-și). Unde? Te vor aresta. Amiciția mea o desprîteșci pe nedrept.

Eufemiu. Iubesc pe Ludovica: vreau să o scot din mîinile sîlbatice ale preoților.

Almanzor. Vei fi perdut cu ea dimpreună, vei fi ucis.

Eufemiu. Să o ved numai. Dacă vieța nu m'a putut uni cu ea, mă va uni moartea.

Almanzor. Noi urmăm pe un trădător. Unde sînt imperiile destinate pentru copiii deșertului, la care ne-ai chemat. Eu am părăsit cortul venerat de un părinte ilustru îmbetrînit, miresele mele, supunerea fraților mei, care îmi vor răpi tot avutul, și dacă m'aș reîntoarce să-mi caut ereditatea mea, îmi vor curma și zilele! Eu am adus mai întîiu 10 triburi sub flamurele tale, pentru-că prin graiul tîu îmi părea că vorbesc un D-șeu,

la un semn al tîu a smulge plăcerile din inima mea. Astăzi trebuie să te aflu un muritor ca cealaltă? Nu era spiritul profetului acela, care te anima! Marele Eufemiu să nu poată impune legi țerii? Tu plîngi! Tu roșind îți ascunzi fața în sinul meu? Voesci a abandona aceste osti fidele și pe Almanzorul tîu în fața armelor inimice?

Eufemiu. Nu; virtutea mea amorțită se redeșteaptă la vorbele tale. M'am născut European, dar' urîsc tradarea și numele de nascere; patrie e pămîntul care produce suflete frățești; eu m'asocotesc fiu al Africeii, m'asocotesc fratele meu; ție Almanzor îți datorez mai mult ca vieța, îți datorez speranța unei glorii strălucite. În mine a aprins natura două flăcări asemenea: dorința nemăsurată de glorie și dragostea! Spiritual meu nu va avî răpaș, până nu voi vedî tronuri la picioarele mele și ale Ludovicei. Dar' să nu lungim vorba: pe mine nu m'a făcut credincios Coranului doctrina sa supranaturală, cît mai virtos strălucirea armelor ce luptă pentru Mohamed. Un preot vestesce Apusului pace, pace dejositoare, și aceasta am țis-o, pentru-că Roma lașe nu mai scie manua sabia cesarilor, precînd Mohamed chiamă Răsăritul la luptă și triumfuri: El e adevăratul profet al bravilor, el e profetul meu. Dar' scii, că trimisul lui Dumnezeu încă era aprins de dragoste: poporul poate merge și lipsit de dragoste, nu așa însă sufletele înalte.

Almanzor. Poporul poate simți efectele, dar' domoli nu le pot decît sufletele înalte.

Eufemiu. Ce ai voit să ției?... Ludovica...

Almanzor. Înzadar a rîsunat pe buzele mele în Messina numele lui Eufemiu; am vădît pe cei mai bravi luptători cuprinși de spaimă; înzadar consimțiau mulți, ca spre a delătura pustiirea unei cetăți întregi să vină aici femeia fatală scoasă de tine din claustrul său; când eată se scoală un domn cărunț cu mîră pe cap, în mîna țînînd bîțul pastoral de aur, căruia toți credincioșii se închină în tăcere. „Oh, rușine vîrstei mele (astfel vorbesc), astăzi pentru crucea stropită cu sîngele unui D-șeu omul nu vrea a sacrificia sîngele sau nemernic! Voi ați răpi o inocentă vergură sacrată cerului, ca un necredincios cu îmbrățișerile sale să o ducă la moarte eternă? Cerul vă cearcă: vieța voastră nemernică nu o vor păstra cei-ce aduc sacrificiu pentru voi, căci chiar oastea Saracenilor, prelîngă tot jurămîntul, vă va nimici, ori marea răsculată de dreapta lui Dumnezeu va absorbi această țeară vinovată. Deci vă rămîne o speranță de scăpare, a urma calea tristă a virtuții, a apîra cu ori-ce preț patria și cultul!... Și poate atunci eternul D-șeu va face minuni mîntuindu-vă“. A tăcut și mulțimea răspunde în unanimitate: „Mai înainte de ce s'ar profana altarul să se aleagă moartea“. Când repeți amenințările mele, aerul schintea de pumnale gata a mă străpunge, aș fi mort, dacă bîtrînul venerabil nu 'mi-ar fi făcut scut cu mantaua sa țicînd: „Fața cu solul, deși necredincios, trebuie păstrată toată reverența; dacă nu ne ajută furtuna, cel puțin onoarea să ne rămînă neatinsă“. La vocea de „onoare“ o sută de ostași, dînd în lături mulțimea furibundă, m'asocotă nevătămă până la poarta cetății.

Eufemiu. Sînt turbat; Teodor să fie țîrit, cu el să se înceapă rîsunarea mea; apoi voi preface Messina în cenușe. Să peară nevinovatul cu cel vinovat, arăntirea Ludovicei să se stîngă, în pieptul eroului să nu aibă loc alt efect decît mînia. Femeio, tu care preferesci dragostii mele altarul, astăzi cu altarul vei cadî! A mea nu poți fi, dar' nime să nu aibă parte de tine! Mori!... Ce ție? Oh, aiurantul de mine! Ah, să trăiesci fericită copilă și ție să-ți mulțumească Messina salvarea sa! Mă voi depărta, da, aceasta e singura probă ce pot să-ți dau despre dragostea mea...

Almanzor. Ce?

Eufemiu. Așa vreau, și tu să nu deschii gura cutezătoare. E de plecat, mare e pămîntul pentru furoarea noastră; o țieitate mie rîuvoitoare îmi șoptesc: nici-odată braț omenesc să nu se ridice în contra patriei sale, da; am voit să 'ți-o ascund, o putere necunoscută acum mă face să-ți spun aceste. (Stringe cu frăgețime mîna lui Almanzor și-i arată cetatea.) Veți muriu aceia, aș vrî să-i urîsc, dar' în secret îi ubesc; văd acele temple sfinte, în care am ridicat primele rugăciuni către făcătorul lumii... și inima îmi bate cu țarie, îmi vine în minte sunetul acelor campane, cînd întregă Sicilia mă numia eliberatorul ei... Oh, ție fericite! O, Ludovica mea, cum strălucia de dragoste, de bucurie surîsul tîu dragălaș! O, fericitul de mine! Ce! Aiure?

Almanzor. Nebunule, cutezi să comiți o nouă blasfemie! Tremură, nu de mine, nu, căci eu te iubesc mult, dar' tremură de cerul, care te ascultă!

Eufemiu. Martor îmi e cerul; nu eu am abandonat patria mea; ea m'a respins dela sinul său; am devenit perfid nu din vina mea, ci din vina altora.

Almanzor. Messina dar' să fie veselă pentru vina sa și să te vadă fugind de ea nerîsunat!

Eufemiu. Eu nerîsunat? Și crezi așa ceva, Almanzor?

Almanzor (îmbrățoșindu-și). Fiii Africeii sînt tari în iubirea frățească, nu ca tine; mai tari însă în ură.

Eufemiu. Mă cunoști bine. Furiu contrare mă chinuesc în mod îngrozitor. De voi muri, jură că mă vei răsună. Am presimț, că 'mi-se apropie moartea. Fă ca să am cel puțin un amic; jură, că după mine vei combate acești muri până-ce Messina nimicită va deveni un rug demn pentru osemintele mele.

Almanzor. Altădată; acum lasă...

Scena II.

Teodor (încetănat, condus de Saraceni) și cei de mai sus.

Eufemiu. Pleacă! Rîntăciosule, ochii tîi pentru ultima-oraă ved lumina soarelui, astăzi se vor închide pentru totdeauna.

Teodor. Aici simțesc.

Eufemiu. Stai în fața morții.

Teodor. Fiica mea... răspunde...

Ce bucurie! Tu turbezi. Supușii mei bravi au respins armistițiul rușinos.

Eufemiu. Încă m'insulți? Adă-ți aminte, că nu mai ai supuși, lanțurile acele te fac sclavul lui Eufemiu.

Teodor. Lanțurile nu mă lipsesc de curagiul de rege; tu ești cu mult mai laș ca să poți fi tare.

Eufemiu. Cutezătorule! La ce mă constrîngi? Să-mi pîtez sabia mea generoasă în sîngele tîu? Pietatea și desprețul însă mă rețin. Îți dăruiesc vieța, dacă cu mîna ta vei scrie cetățenilor să aducă aici pe Ludovica.

cu forța armelor și alte uneltiri ivite în populațiunea de jos, au fost puse la cale de agenți provocatori instituiți de guvern de „mouchard-ii”, cum îi numesc poporul belgian. Acești agenți provocatori, între care cel mai celebru este vestitul Pourbaix, redactorul unui ziar clerical, provocau mișcările neiertate și apoi le denunțau guvernului, cu care se aflau într-o neîntreruptă legătură, ear' guvernul prin descoperirea și suprimarea atentatelor și revoltelor își făcea titluri de glorie. Descoperită fiind această stare de lucruri, șeful poliției de stat belgiene Gauthier de Rasse a declarat, că el n'a știut nimic de acești „mouchard-ii”, care n'au stat cu el în legătură, ci direct cu guvernul, respective cu șeful cabinetului Beernaert. În urma acestei declarații guvernul a destituit pe dl Gauthier de Rasse. Actul din urmă a format obiectul unei interpelațiuni făcute de Bara în cameră, care a dat prilegiu la scenele turbulente, despre care s'a vorbit. Poporațiunea orașelor belgiene este foarte agitată contra guvernului. Cu deosebire în Bruxelles s'au întemplat scene turbulente de stradă, care au reclamat intervențiunea poliției. Strigătul „Demission!” s'a auzit atât înaintea camerei, cât și înaintea palatului regal. Dar' la țeară puterea clericalilor este mare și guvernul răzîmându-se pe ea, dacă nu se va retrage de bunăvoie în urma loviturilor morale ce a primit din acest incident, nu va pute fi răsturnat de liberali, mai ales că se pregătesc tocmai o nouă lege electorală, favorabilă clericalilor.

Vaticanul și Quirinalul.

Lui „Pol. Korr.” i-se telegrafează din Roma, că scaunul papal pregătesce o manifestațiune de protest contra legii de reformare a institutelor de binefacere, care de present se desbate în camera italiană. Protestul Papei se îndreaptă cu deosebire contra dispozițiunii, prin care noua lege interzice preoților amestecul în administrația institutelor de binefacere chiar și în contra voinței donatorilor și contra aceleia, prin care mai multe categorii de institute de binefacere vor fi radical reformate, fiindcă nu mai corespund timpului modern. Totodată Papa va protesta din nou contra noiei legi penale italiene, care intră în vigoare la 1 Ianuarie 1890.

Înarmări rusesci.

Foiaia engleză „Standard”, care de multă vreme tot aduce sciri despre înarmări rusesci, publică următoarea scire primită din Iași: O firmă din Odessa a primit ordin să construească numai decât două șalupe torpilate și două vapoare pentru apărarea litoralului dela Sebastopol și Batum. Preste tot Rusia în tăcere perseverantă își continuă înarmările pentru a duce la rezolvare lupta întreruptă prin congresul dela Berlin. Nici-odată n'a existat o

politică mai cerbicoasă ca cea actuală a Rusiei și este o dovadă de respectul și frica, pe care o inspiră Rusia puterilor europene, că aceste sînt atât de indulgente față cu planurile ei fățișe.

Andrássy și Klapka.

Cetim în „Timpul”:

Multe și nenumărate au fost apreențiile în acesti câțiva ani din urmă cu privire la sorții de războiu localizat înteu, însă degenerând apoi într-o conflagrațiune generală.

O lungă experiență a dovedit, că pređicțiile și prevederile pesimiste nu erau întemeiate; dar' totuși isvorul prociilor n'a secat; noroc că vin din când în când în ajutor și cuvintele dictate unor oameni cu însemnătate politică de mare experiență și de o adâncă cunoscință a împrejurărilor.

Dăm aici ca curiositate cuprinsul unui număr din „Correspondance Hongroise”, în care găsim și prevederi pesimiste și corectivul lor, și unele și altele semnate de nume mult cunoscute:

„Generalul Klapka a publicat de curând într'un ziar ungar o scrisoare, în care conjură partidele opozițiunii ungare de a lăsa în afară din desbaterile parlamentului chestiunile militare, care se leagă de aspirațiunile naționale ale Ungariei.

„Evitați”, — scrie generalul, — în discuțiunile voastre tot ce ar pute turbura buna înțelegere între popor și armată. Această înțelegere este prima condițiune a izbândeii într'un războiu cu Rusia, și războiul acesta nu se poate înălțura. Va isbucni odată; vom fi nevoiți să ne apărăm interesele în Peninsula-Balcanică în contra cutropirii ideilor panslaviste. Rusia nu va pute fi pasivă în această luptă fără a desmișii politica ei tradițională, căreia datorează puterea și mărirea sa. Vom avé deci războiu cu Rusia și il vom face cu sau fără ajutorul Germaniei. Vom apăra la nevoie interesele noastre în Orient și fără aliași.”

„Pe de altă parte părerea contelui Andrássy, fost ministru al afacerilor străine diferă cu totul de cele de mai sus, „căci contele crede, că războiul cu Rusia se poate înălțura, dacă se va găsi un mijloc de a alcătui, în urma unei înțelegeri dintre acea putere și Austro-Ungaria, din țările balcanice o zonă neutră, astfel ca ambele să se abțină de ori-ce amestec în afacerea acelor țeri și să renunțe la beneficiul unei predominii (Vormacht) în peninsula.”

„Contele Andrássy mai dăce, că nu e teama unei înfrângeri în cazul unui războiu, care îl îndeamnă a dori o înțelegere, ci considerățiunea, că nici victoria, nici înfrângerea unuia din cei doi adversari n'ar aduce deslegarea chestiunii Orientului. Ori-care ar fi influența, austro-ungară sau rusă, care ar birui în urma războiului în Peninsula-Balcanică, noua stare de lucruri n'ar fi decât un armistițiu între beligeranți; și la prima ocaziune, — armata invinsă reorganizată fiind, — un al doilea războiu ar isbucni și așa mai încolo. Nimeni n'ar pute să prevadă rezultatul unei asemenea lupte, care ar fi o calamitate și pentru învingător și pentru învins.”

Scena III.

Ludovica (din poarta cetății) și cei de mai nainte.

Eufemiu (abia putend răsufia de surprins și bucurie). Oare nu mi-se năzăresc numai? Iese o copilă îmbrăcată în vâl. — E chiar ea! — Mă mănacă picioarele. — Oh, Almanzor, ține-mă (arătând spre Teodor, care se ridică) Scoală! Teodor (privind spre cetate). Fieca mea! — Oh aceasta e o iluziune nefericită: și oare se fie scoasă fata din claustru? Oh, dați-mi moartea, căci nu voesc să dau față cu realitatea!

Eufemiu (spriginit de Almanzor, întindend brațele în partea de unde vine Ludovica). Ea sovăsesce. . . Oh, du-mă la ea. E ea! Ludovica mea! Oh! să mă zărească! Eu sînt Eufemiu, totdeauna te-am iubit, totdeauna. . . (Alergă spre ea abia gâfâind.)

Teodor (după o scurtă tăcere exclamă). Fieca mea în brațele lui, și nu mai are cerul fulger. Străpungeți-mă, ca să scap de o vedenie spurcată!

Eufemiu (se reînțorec ținend în brațe pe Ludovica. Ea e tare abătută.) [Arătând pe Teodor.] Eată! Teodor (cu o voce înspăimântătoare.) Te blastem!

Ludovica. O nu! Teodor (o respinge cu violență). Du-te în lături!

Ludovica (Căđând la pământ). Mor. Eufemiu (spriginind pe Ludovica). Să fie dus altundeva acest tigrul crudel.

Scena IV.

Eufemiu. Ludovica. Saraceni. Eufemiu. Fii tare! Dă-mi un singur accent, nu-mi ascunde privirea ta adorată. De ce tremuri? De ce 'ți-e frică? Tot semnul tău pentru mine e lege.

Corespondența macedoneană
a „TRIBUNEI”.

Ianina, 14/26 Noemvrie 1889.

La Sibiu.

Numai doi ani sînt, decând s'a înființat și gimnasiul român în orașul acesta; și în acest interval protivnicii neamului românesc, ca și prin alte părți, nu s'au lăsat a nu lucra, ca să împedec înființarea institutului românesc în această parte, au și reușit pentru un timp oare-care și au închis gimnasiul în două rînduri. Dar' în cele din urmă autoritățile M. S. Sultanului, care mai totdeauna sînt induse în eroare decătră șampionii greci, s'au convins, că chiar în interesul guvernului este, ca tinerimea română din imperiul otoman să-și facă studiile în limba maternă și să-și îmbrățișeze naționalitatea sa proprie, și au permis în cele din urmă redeschiderea gimnasiului și astăzi s'a stabilit pentru totdeauna în capitala Epirului institutul acesta românesc.

Pentru Grecii din orașul acesta, dar' cu deosebire pentru șefii și conducătorii grecismului, gimnasiul român este o rană incurabilă și nu mai sciu, în ce mod să procedă, ca să nu mai figureze școala română în Ianina.

Și pentru-ce oare?

Guvernul italian cu un an înainte a înființat o școală de băieți și alta de fete aici, unde nu se află nici o urmă de Italiani, cu toate aceste școala italiană de ambe-sexele funcționează neturburată de nimenea, ba nici băgată în seamă de luminătorii și propagatorii grecismului.

Se dăce, că și societatea franceză L'Alliance va înființa o școală franceză tot în Ianina, dar' și aceasta pe Greci nu-i preocupă deloc, ar pute dece școale italiene să se deschidă și alte atâtea franceze, numai cea română să nu fie.

Mult m'a mirat desgustul acesta, pe care il au Grecii pentru școala română de aci, așa că am întreat pe unii să-mi explice și mie cauza acestei nemulțumiri pentru școala românească. Mi-au și explicat; ceea-ce o sciam, căci de aceleași sentimente antigubernamentale sînt dominați mai toți Grecii și grecomanii din Turcia. Apoi conducătorii pretutindenea în toată Turcia sînt aceiași, adecă călăgării cu reprezentanții Greciei și subalternii lor. Prin urmare nu mai încapă îndoială, că după-cum la Monastir și prin tot vilaietul acela se lucrează pentru greșirea Românilor, tot asemenea și aici.

Mai ales Ianina, care deja este de fapt considerată ca aparținend Greciei. Și lucru de mirat, că precând monedele de aramă ale Turciei n'au valoare aici, cele grecesci, atât cele de argint, cât și cele de aramă, trec și se servesc poporațiunea de ele ca și în Grecia, cu nici un scăđământ. — Așadar' Grecii socotesc, că dacă până acum Ianina nu a trecut sub dominațiunea grecească, dar' nu va trece mult, și Europa li-o va da, avend în vedere, că toată poporațiunea Epirului este grecească.

Din nefericire însă aceasta nu se adevăresce, căci mare parte dintr'însa este alba-

neză, eară alta română și tocmai în al III-lea rînd vine poporațiunea grecească. Cum dar' au aceste pretențiuni Grecii? Eată dar' pentru-ce nu pot vedé cu ochi buni școala română din Ianina, căci gimnasiul român nu s'a înființat de mărul-cucului, ci pentru-că este poporațiune românească, care doresce a-și îmbrățișa naționalitatea română, apoi școala română neutralizează toate cursele întinse de Greci și toate uneltirile grecesci ca să greceze lumea; eată cauza, pentru care nu le place școala românească. Este de observat însă, că aici Turcii sînt mai prevăđători și mai patrioți decăt cei din vilaietul Monastir. Se vede, că aci au simțit plănurile grecesci, cu toate aceste și aci de multe-ori păcătuesc.

Poporațiunea Ianinei consistă din Greci, Turci și Ovrei, limba vorbită este cea greacă; chiar și Turcii prin casele lor nu vorbesc altfel decăt grecesc. Românii, care s'au stabilit aici și care sînt din cele dinteu familii, s'au grecesit cu desăvîrșire; se mai află prin casele lor câte o bătrână sau vre-un bătrân, care se cunoască limba română, precând tinerii nu o cunosc; familiile însă de curând stabilite își conservă limba maternă, pe care o vorbesc și în familie, păstrându-și asemenea și portul lor românesc; trist însă, că și aceste cu timpul pot să-și peară naționalitatea română, copleșiți fiind de grecism. Satele numite Zagorei s'au grecesit cele mai multe, foarte puține sînt acele, care își conservă originea lor. Și aceasta din lipsa școalelor românesci.

Grecii pentru opera lor dispun de mijloace nenumărate, precând mijloacele pentru luminarea și instruirea Românilor din Peninsula-Balcanică sînt foarte insuficiente; cum vom pute ține piept curentului grecesc altfel, dacă nu vom avé cel puțin școale îndestulătoare prin toate comunele române, ca să prevenim înstrăinarea Românilor.

M'am informat, că comunitatea greacă din Ianina are un venit anual provenit din donațiuni de cincisprezece mii lire, mai are și un ajutor și dela silogurile grecesci. — Cu suma aceasta, ce nu ar pute face!

Drept vorbind, aci în Ianina grecismul este tare înrăđecinat și tot străinul, fie ori-care, în scurt timp se asimilează cu poporațiunea de aci; cât pentru satele din apropiere, adecă din vilaietul acesta, unele sînt locuite de Greci și altele de Români, în care din urmă grecismul, deși străbătut de demult, dar' n'a putat prinde răđecini.

De aceea Grecii luptă din rășputeri, ca cel puțin aici în Epir să nu-și întindă mregea românismul. Cât pentru vilaietul Monastirului, unde lupta grecomanilor a ajuns culmea, toată nădejdea Grecilor este perdută, căci deja acolo a început a pune steaua grecoasă; și 'ar sfînge de tot, dacă autoritățile locale ar consista din Turci mai patrioți și mai energici.

Meciu-Bon.

CRONICĂ.

Ajutoare împărătesci. Maiestatea Sa Monarchul a dăruit din cassetta Sa privată 3000 fl. pentru săracii din Budapesta și 700 fl. pentru săracii din Gödöllö. Mai departe s'a în-

durat Preagrațios a dăruit din cassetta Sa privată câte 100 fl. pentru biserica și școala gr-cat. din Șumfalú, Micsova și Bogsig.

Camera advocațională din Alba-Iulia aduce la cunoscință, că avocatul de acolo Dr. Bela Gál s'a înscris în lista acelei camere.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Armin Pollák în „Petőfi”; Adolf Pick în „Pásztori”; Ignatie Kohn în „Farakas”; Iosif Kreutzberger în „Hegy”; Iosif Danczinger în „Dobos”.

Datoria pendentă a statului. Comisiunea pentru controlarea datoriei pendente a statului în ședința ei dela 5 l. c. a aflat, că circulațiunea de bilete de stat cu finea lunii Noemvrie a fost: bancnote de 1 fiorin 77,081.995, fiorini, bancnote de 5 fiorini 129,856.955 fiorini, bancnote de 50 fiorini 149,692.000 fl., laolaltă 356,630,950 fl. Ear' scrisurile fonciare ale salinelor sînt în sumă de 55,368.040 fl. Datoria pendentă este deci de 411,998.990 fl.

Tinerimea universitară din Cluj și Kossuth. Studenții universitari din Cluj au ținut Sămbătă o adunare în afacerea dreptului de incolat al lui Kossuth. S'a hotărit, ca petițiunea tinerimii universitare din Bupa-pesta să fie spriginită, ear' în primăvară să se trimită o deputațiune la Kossuth. Totodată universitarii au adresat o telegramă de salutare lui Kossuth.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna” invită la ședința publică ce se va ține Mercuri în 29 Noemvrie st. v., în memoria Marelui Archiepiscop Andreiu, în sala cea mare a seminarului „Andreian”. Începutul la 7 oare seara. Ofertele marinoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică. Program. 1. „Despărțirea vânătorilor”, cor de F. Mendelsson-Bartholdy. 2. „Cuvânt ocașional”, rostit de Elie Cristea, cleric curs. III. 3. „Epigonii”, poezie de M. Eminescu, declamată de Corneliu Persinariu, cleric curs. II. 4. „Cruciata”, cântec pentru o voce de bas cu acompaniament de piano de E. Schubert. 5. „Influența creștinismului asupra vieții familiare în primii trei secolii”; disertațiune de I. B. Boiu, cleric curs III. 6. „Legenda Ciocărliei”, poezie de V. Alexandri, declamată de Teodor Adam, cleric curs III. 7. „Cuocule cu peană sură”, cântec popular, întocmit pentru o voce de tenor și cor de G. Dima.

Învitare. Preaonorății dni membri ai comitetului central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului sînt poțiti pe Marți în 10 l. c. st. n. la 6 oare seara la ședința ordinară în localul obișnuit. Secretarul reuniunii.

O guvernantă curentată. Gendarmeria din Biserica-Albă a curentat pe o guvernantă franceză, cu numele Felice Beauquis, o fată de 18 ani. Ea a fost crescătoarea copiilor unui proprietar din Biserica-Albă, într'o ții ea a rupt scrierul unei mese, a luat câteva sute de fiorini și a fugit. Ea e de o frumșeta rară.

Nunta din Văleni. S'a tradus în limba românească și se va presenta direcției teatrelor din România piesa dramaturgului Gang-hoffer din München „Nunta din Văleni” ce a colaborat-o împreună cu Marcu Brociner, extrăgand subiectul din romanul acestuia Ionel Fortunatu. Această piesă s'a jucă dările aceste pe scena teatrului popular din Viena. Se speră un mare succes.

Teodor. Și sperezi, nebunule, că mă va asculta Messina? Scrisoarea mea de sigur nu va fi luată în considerațiune.

Eufemiu. Atunci mergi chiar tu în persoană și cu tine meargă și Almanzor. Dă-mi parola, că îți vei da toată silința, ca voința mea să se împlinească. Cugetă, că îți conservi sceptrul și viața cetățenilor ței, bogățiile, religiunea, toate. Câți părinți și-au sacrificat pentru binele comun unica lor vîlăstare, și dela tine se pretinde să redai viața ficei tale. Ea trăesce înfundată în claustrul urcișos, scoate-o din acel moment pentru omul, care o iubesc fără măsură, care doresce să se unească cu dînsa. Acest sacrificiu 'ți-se impune.

Teodor. Mai gata sînt a sfîșia pieptul unei fice în bucațele.

Eufemiu. O simțiri însălbătécite! O părinte denaturat! — Mi-e rușine de sovăirea mea. Așterne-te în pulbere dinaintea mea!

Teodor. Eu să mă proscern dinaintea unui trădător.

Eufemiu. (Cătră Saraceni care îl încungură.) Temerari să fie forțat a-și pleca genunchii, să-și plece capul la picioarele mele!

Teodor (maltratrat de Saraceni îngenunchie.) Mă proscern. . . Dar' înaintea lui Dumnezeu, nu înaintea ta, nu. — Eartă, împérate al cerului, servului tău, care a greșit de atâtea-ori: 'mi-ai dat o cunună de flori, care nu am meritat-o, sînt nedemn a muri sub acoperișul meu părintesc cu ultimele tale doruri sfînte, rămășițele mele să nu fie scăldate cu lacrimile ficei mele. . . mă încred dreptății tale și nu plâng după viață. . . ci plâng păcatele mele. (Un Saracen stă cu sabia scoasă așteptând semnul lui Eufemiu.)

Eufemiu (privind spre murii cetății). O vedenie! Stindard alb falfăpe pe murii cetății: ce va să mai fie.

Almanzor. Se deschide poarta cetății.

Ludovica (cu frică și spaimă). Părintele meu!

Eufemiu. Lasă pe acel om fără simțiri, de ce te sparii?

Ludovica. O vai, il duc la moarte.

Eufemiu. Liniștesce-te, viața lui e sigură. O! tu vorbesci numai de el, nu ai nici o grijă de dragostea mea.

Ludovica (cu fragețime involuntară). Eufemiu! . . .

Eufemiu. Tu mă iubesci, da, suspinele tale mute îmi spun mai bine. O fericitul de mine! Oh, vină să te vadă toată ostirea saraceni și să te adreze ca pe o Sultană la brațul meu. (Merge ducend de braț pe Ludovica și face semn ostașilor să se adune în o tabără.)

(Va urma.)

Pentru o nimică.

(Urmare și fine.)

Într'aceea blondinul infanterist răsbată trăgănuind în lăuntru parcului, până-ce o rochie albastră de satin bine cunoscută îi puse o stavilă. Sora mai tinără a junei dame, — o fetiță mult promițitoare cu falnicul nume „Lili” și cu cel mai arrogant năsuleț al tuturor nasurilor turite de 15 ani, — observă pe cel-ce se apropia mai înteu. Avea o predilecțiune pentru uniforme, — care se extindea chiar și până la epistolat și vigiul de noapte, — și desvolta mult talent pentru persoana a 3-a în chestiuni de amor. Dispărea, ieșia ear' la iveală, totdeauna la momentul recerut, și dacă din întemplantă odată nu se putea face nevăđută, simula, și aceasta chiar numai din delicateță, natura unei jumătate idiote ce nu pricepe decăt a prinde musce și a seca melcii.

„Se va găsi, sperez, și pentru mine odată un astfel de elefant, când voi fi de 18 ani și voi avé un adevărat amoretz!” — dăcea ea căute-odată suspinând. „Aș dori să mă vđ aceluși în poziția aceasta, căci 'ți-se urese vremea a te uita tot numai la alții, ba încă a te prefaca ca-și-când n'ai pricepe nimic despre așa ceva!”

Precând se apropia Fritz de Hilda, care sta lângă balustradă, nu mai zăria pe sus numita Lili nicăiera. Nici că-și mai aduceau aminte de buna fetiță. Priviaun tăcend unul la altul — și ambi constatașera cu satisfacțiune ascunsă: „Căt de palidă e de ieri!” „Căt de măchnit se arată! Trebuie că 'l-a impresionat tare adănc.”

Avorbirea formală să oprî pe buzele junei și vechiul dulce nume o înlocui.

„Hilda!” dăse el într'un ton cât se poate de blând, „te căutam. Trebuie să sciu, pentru-ce te-ai purtat astfel; trebuie să se limpezească totul între noi înainte de a ne despărți!”

Ea nu răspunde. Privia la apă fără de a se gândi la ceata pescuților ce așteptau cu nerăbdare și la tășcuța cu pâne numai pe jumătate golită. Picuri lucitori cădeau din ochii ei, ear' pescii se mirau de aceasta, căci ei nu pricep suferințele și lacrimile omului.

„Hilda!” încep el din nou, „îmi datoresci lămuriri.”

O nuanță de cerbicie se zări pe fața ei blândă.

„Nici-decum. N'am făcut nimic ce 'ți-ar pute da dreptul a pași astfel ca inquisitor”, răspunde ea. Am greșit că nu 'ți-am întins mână și trebuiai să te simți ofensat prin aceasta. Aceasta o simții imediat și 'ți-aș fi mărturisit-o, dacă ai fi rămas. Asesorul Walter —“

„Da, — Walter!” o întrerupse el cu vehemență. „El avea cheia scenei misterioase, dacă nu greșesc!”

„Faptice, — el străbătuse situațiunea și din cauza aceasta devenii și mai confuză.”

„Va să dăică îi dai mai mult drept de a pătrunde în viața d-tale sufletească decăt altuia? Aceasta trebuie să-mi fie deajuns.”

„Viața mea sufletească n'are de a face absolut nimic cu întemplantarea aceea!” il întrerupse Hilda cam cu nerăbdare. „Și că petrece asesorul mult în familia noastră, n'ai sărri te mire, când îți spun, că e mirele surorii mele mai mari. Fidanțarea lor însă trebuie să rămână secretă, până-ce nu va fi strămutat de aici.”

El respiră odată ca un scăpat. „O, Hilda, în faptă! Aceasta e o nouate minunată!” exclamă el cu o voce atât de veselă, încăt trebui să zîmbească Hilda, deși îi mai aflnau încă picurii limpei de gene.

„Și acum clarificarea, scumpă?!”

Ea roși și întoarse capul la o parte.

„Dispensează-mă de aceea, Fritz. Mă rog de aceasta ca de un argument de încredere.”

„Eu sînt partida ofensată, Hilda, și cer din parte-mi acest „argument de încredere”. Trebuie să-mi mărturisesci totul!”

„Totul, — numai aceasta una nu. Mai înteu m'as pute hotări a mărturisii o crimă decăt nebunia aceasta. Lucrul e atât de ridicol, bagatel, atât de copilăresc, încăt ar trebui să mă rușinez de moarte, dacă, — oh, nu mă mai seca, Fritz!”

„Fie voea d-tale”, — răspunde locotenentul, pășind cățiva pași înderăt. „N'ai încredere în mine, — nu mă ții de demn să-mi dai o dovadă că mă iubesci, deci. . .”

„Nu te duce, Fritz! Ești prea tiran, însă fie cum voesci! Avui. . . Avui. . .”

O telegramă a lui Stanley. „Darmstädter Zeitung“ publică următoarea telegramă adresată împăratului Wilhelm: „Imperator Rex! Astăzi mi-am sfârșit expediția. Ajuns în Mp-wapwa, am avut onorul să fiu primit în mod ospital de Wissmann și oficerii sei. Dru-murile noastre au fost finite cu succes. Dela Bagamoyo la Zanzibar am fost transportați de „Sperber“ și „Schwalbe“; soldații ni-au dat toată onoarea și s'au purtat cu cea mai mare dragălașie. Îmi aduc cu mulțumire aminte de ospitalitatea, de care am avut parte în 1885 în Potsdam. Acum sunt adânc pă-truns de afabilitatea, bunătatea și grațioasa bunăvoință la reîntoarcerea mea din Africa. Din inimă sinceră strig: Trăească îndelung nobilul împărat Wilhelm!“ „Stanley“

VARIETĂȚI.

(Amorul e invențios.) Această sen-tență veche s'a adeverit nu demult ca nouă în capitala imperiului german. Unui tânăr îi succese a obține intrare în una din cele mai avute și mai notabile case. Nu trecu mult și se amoresă în unica și foarte frumoasă fiică, căuta a 'i-se arăta plăcut în tot chipul și anume îi aducea totdeauna cele mai noue cărți. În una din zile vine tatăl mai curând ca de ordin ar casă, fără de a afla damele, care erau încă pe promenadă. Pe masă zace tomul prim al unui roman mult comentat apărut de curând. Pentru de a-și petrece timpul, domnul cel bătrân ia cartea și răsfoiește prin ea. Îi bate la ochi, că singurătatea cuvinte sunt subtrase cu cerusa, și adevă în mod curios cuvinte cu totul neînsemnate, ca „eu“ sau „și“. El în-toarce foaie după foaie, preste tot locul ace-lași lucru. — Momentan îi vine o idee, — pentru-că tătani, și mai cu seamă avuți cu o unică fiică, sunt în anumite lucruri foarte in-vențioși; — el încearcă a ceti cuvintele sub-trase în combinațiune și ochiul se împetrit descifrează următoarele: „Domnișoară! . . . Te va . . . ofensa . . . dacă . . . îți . . . spun, că . . . eu . . . te . . . ado-rez . . . și . . . Pe scurt, o epistolă de amor în cea mai frumoasă formă și încheiând cu cuvintele: „Răspuns . . . în . . . capitolul . . . cel mai . . . apropiat“. Așteaptă, cu-getă tătăl, voi se-ți dau eu fie răspunsul, ia o cerusă, subtrage unele cuvinte în capitolul mai apropiat, sună după servitor și demandă a duce imediat cartea îndrăgostitului nostru. Aceasta o deschide cu inima palpi-tândă, când, o delicio, în capitolul următor află trăsăturile de condei dorite. — 'La p-ri-ceput! El cetesce: „Dacă . . . D-Ta . . . nerușinatule . . . încă odată . . . cutezi . . . a trece . . . preste . . . pragul . . . casei noastre, . . . atunci . . . papa . . . te va . . . arunca . . . pe fereastră . . . afară“.

(Moravuri djaristice în America.) Dl Huldfast, djarist cunoscut din Filadelfia, a fost vizitat de curând de un prieten vechiu al seu, dl Reading, care locuiesc într'un oraș dela Apas. După obiectivul îmbrățișeri. Huldfast întreabă: — Ei, cu ce afacere te mai ocupi? — Sunt șese luni decând m'am lasat de negustoria cu petrolu și m'am apucat de djaristică. De nu-mi va merge bine cu djar-istica, am să mă apuc de tăbăcărie; am găsit o fabrică ieftină . . .

— Așa, va să dăcă pentru moment sîntem confrăți. Și la ce djar lucrezi? — Am cumpărat un djar de curând; sînt proprietar și director de djar . . . — Ei bravo! Și de ce nu 'mi-ai scris și mie despre așa eveniment? — Sunt foarte ocupat; abia am putut scăpa, pentru-ca să viu acum la Filadelfia pen-tru o afacere de familie. — 'Ți-ai arangiat bine redacția? — Foarte bine; am scriitori buni și ma-terial îndestulitor. — 'Ții multe arme în redacție? — 12 puști cu repetiție, vre-o 30 de săbii și două tunuri așezate chiar la ușa de intrare. — Ce, se vede că sînt turbulenți con-cetățenii? — O! Nu așa ca precând era predece-sorul meu în fruntea djarului; el avea de două-ori mai multe arme și ținea trei tunuri la ușa de intrare.

— Ce, se vede că sînt turbulenți con-cetățenii? — O! Nu așa ca precând era predece-sorul meu în fruntea djarului; el avea de două-ori mai multe arme și ținea trei tunuri la ușa de intrare.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele djarului „Sieb-Deutsch. Tageblatt.“) **Budapesta, 9 Decembrie n.** Se vorbesce, că în curînd se va presenta casei deputaților un proiect de lege, care va acorda fabricilor favoruri noi, ear' „băncii industriale“ ce se va în-temeia scutire de contribuție și compe-tențe și dreptul de expropriare.

Essen, 9 Decembrie n. Presiden-tul a comunicat lucrătorilor de mine, că proprietarii de mine s'au învoit să aplice din nou la muncă pe conducă-torii grevelor. Întrunire lucrătorilor din Essen, Dortmund și Bochum au hotărît să aștepte opt zile, până când aceasta se va întempla în adevăr.

München, 9 Decembrie n. „Allg. Ztg.“ desminte scirea despre logodna princesei Margareta cu clironomul Rusiei.

Napoli, 9 Decembrie n. Ieri a avut loc în Italia-de-jos un pu-ternic cutremur de pământ.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 9 Decembrie n. Majorul Dobner, care la timpul seu a pri-mit să conducă expedițiunea africană, a murit în spitalul militar de aici.

Berlin, 9 Decembrie n. Cercurile curții desmint scirea despre logodna lui Țarevici cu princesă Margareta.

Paris, 9 Decembrie n. „La Presse“ anunță din Lissabona, că împăratul Brasilei în urma evenimentelor din urmă suferă de o boală mentală.

Petersburg, 9 Decembrie n. Prin-țul Louis Napoleon este numit loco-tenent-colonel în regimentul de dragoni din Nișni-Nowgorod.

Belgrad, 9 Decembrie n. Se con-firmă, că Scupcina va pune pe Rai-chici sub acuză. Este posibil, că de-odată cu el vor fi puși sub acuză toți membrii fostului cabinet Nicola Chri-stici.

plină de îngrijire. — „Mă vei socoti cu toate aceste o fată iubitoare de ordine? Sciu, că de mult sînt în stare astfel de negligeri mi-nuțioase în toaletă să te indigneze; frica aceasta a iscat toată purtarea mea nebu-nească“.

„Nu fi îngrijată, Hilda. Îți voi da oca-siune pentru de a-mi documenta, ce model ești în iubirea și acurateța de ordine“.

În momentul acesta se ivi Lili pe tapet, simulând minele de idiotă, până-ce observă, că o ignorează astăzi ca nici-odată.

Deci în nevinovăția ei încep a se des-făta prin a arăta pescilor, fără de aceea deja indignați, limba până-ce se îndepărta cu toții. Într'aceea ceialalți doi s'au fost unit pe deplin. . .

Deseară se întâlniră camerații într'un restaurant.

„Te arăți vesel, Fritz“, — duse cavale-ristul, — „deoare-ce eu înse nu mă încred nici-odată în „aparență“, te rog a-mi desco-peri starea inimii tale“.

„Mă simt ca din nou născut, iubite A., crede-mi! Și acesta e drept luat meritul tău“, — adause blondinul cu emfază. — „Prea bu-curos și cu toată inima 'ți-aș răspăti cu ace-eași măsură, adevă să fiu asemenea patronul păzitor al amorului tău, preste tot când ai fi atins de „amor“. Regret însă, că a cuceri inima ta gîngășe toată în sensul acesta e im-posibil, aceasta o scim noi cu toții“.

Ulanul rise. „Să nu judeci după aparență!“ — răs-punse el și ridică pocalul seu plin ca spre un toast fără vorbe. F. B.

„Valorează aceasta și în favorul găurii în mînușe?“ — întreabă Hilda cu o privire

Bibliografie.

Subscrisul are onoare a aduce la cuno-scința preanoraților domni prenumerați la opul „Predice ocazionale“, că acest op cu finea lu-nii curente va ieși de sub presă și-l vor pute primi la tot casul. Cluj, în 6 Decembrie 1889. Gavril Pop, can. metrop. și protop.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni:

— 31 Decembrie st. n. a. c. imobilele Ag-niței Zamfirovici născ. Panticăi decătră judecătoria cerc. din Verșeț.

— 10 Ianuarie st. n. 1890 imobilele lui Stefan Molnár decătră tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

— 28 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Ivan, în Aciliu, decătră tribunalul reg. din Sibiu.

— 31 Decembrie st. n. a. c. imobilele Drlui Antoniu Patrubányi decătră tribun. reg. din Elisabetopol.

— 1 Martie st. n. 1890 imobilele Emiliei Russu, în Comloșul-mare, decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 27 Ianuarie st. n. 1890 imobilele lui Victor Machat, în Nadeșă, decătră judecătoria cerc. din Sighișoara.

— 20 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Dionisiu Boga, în Feiur, decătră tribunalul reg. din Cluj.

— 16 Ianuarie st. n. 1890 proprietățile co-munei Dăișoara decătră judecătoria cerc. din Cohalm.

— 16 Decembrie st. n. a. c. mobilele lui Andreiu László decătră executorul jud. din Odorheiu-l-săcuiesc.

Edict:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Ana Nartița născ. Dada (din Biniș), la tribunalul regesc din Timișoara.

Posturi vacante:

— Un post de custode silvanal clasa a IV-a, două posturi de pădurari clasa primă, două de clasa a II-a și patru de clasa a III-a în cercul direcțiunii silvanale din Sighetul-Marmației. A se adresa până la finea lui Decembrie a. c. la autoritățile competente.

— Un post de executor la judecătoria cerc. din Kunszentmárton. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subjude la judecătoria cerc. din Hodságh. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de controlor la oficiul suprem vamal din Brașov. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de învățător la școala sērbească de stat din Gaja cu limba de propunere maghiară. A se adresa până în 31 Decembrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 7 Decembrie st. n. **Timișoara: 48 25 29 37 8.** **Viena: 52 59 25 11 4.**

Căendarul zilei.

28 Noembrie (10 Decembrie). **Italian:** Stefan. **Gregorian:** Iudita.

Soarele: răsare 7.29, apune 4.10.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 9 Decembrie, 6 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.1)	Temperatura după Celsius	Maximul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din prejăcă		
728.2	-1.5	+0.4	+1.4 +0.4 OSO

Din țeară, 7 Decembrie, 7 ore dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera-tura Celsius	Vântul direcția	târnia
Budapesta . . .	771	-6.4	V	3
Sătmar . . .	772	-5.0	V	1
Cluj . . .	777	-5.0	NV	1
Orșova . . .	773	-8.2	V	3
Timișoara . . .	773	-2.6	NV	1
Arad . . .	770	-3.5	NV	4
Panciova . . .	768	-2.4	SV	4

Sosiți în Sibiu.

La 8 și 9 Decembrie n. **Hotel „Neurivier“.** Kohler și Krishaber din Bu-dapesta, Hirsch, Fisoler, Schmiect și Kohn din Viena; W. Stern din Cluj; M. Herman din Toplița, comercianți. **Hotel „Împăratul Romanilor“.** N. Gamuler, func-tionar de bancă din Brașov. Weer Farkas, proprietar din Dej. **Hotel „Habermann“.** Carol Thömel din Pojuro; I. Zednitzka din Villach, lemnari.

Teatru orașenesc în Sibiu. **Abonament.** **Abonament 50.** **Martie,** în 10 Decembrie 1889: **„Wallensteins Lager“.** (Castrul lui Wallenstein.) Poem dramatic în 1 act, de Frideric de Schiller.

„Der Damenkrieg“. (Războiul damelor.) Comedie în 3 acte de Scribe, nemșese de H. Laube.

Economie.

Raportori economici. Ministrul reg. ung. de agricultură a numit raportori economici: pe Bela Krizbay din Șard pentru cercul Nadeșului din comitatul Clujului, ear' pe Antoniu Odraidin Vulcan pentru cercul Petroșeni din comitatul Hunedoarei.

Modificarea usancelor de bursă la cereale. Consiliul de bursă din Budapesta a exmis următoarea publicațiune: Consiliul de bursă a modificat paragraful 4 al deose-bitelor usance de bursă referitoare la speciile de cereale într'acolo, că astfel de mărfuri, care conțin grăunțe crescute mai mult ca de 1 1/2 %, nu se pot furnisa. Această modifi-cație se aplică referitor la mărfuri efective la încheieri dela 10 Decembrie începînd, din contră în comerțul pe termen dela 1 Septem-vrie începînd. Această modificare s'a făcut în conțelegere cu bursa de cereale și făină din Viena, după-cum spun țiarele din Buda-pesta.

Comerțul de mărfuri al Ungariei în August a. c. După raporturile biroului statistic al țerii importul total al Ungariei în August a fost 27.638 bucăți și 1,454.328-76 măși metriche,—din aceste cad pe Austria 1555 bucăți și 1.102.421 m. m. Exportul total din contră 6,393.959 b. și 2,683.859 m. m. și cad pe Austria 418.318 bucăți și 1,999.127 măși metriche. Dintre cele mai însemnate articole sînt de amintit: 396.451 m. m. grău, 153.151 m. m. sēcără, 154.021 m. m. orz, 82.165 m. m. ovēs, 382.408 m. m. făină, 14.656 m. m. rapiță, 13.181 boi, 66.243 rîmători, 12.791 m. m. lână, 6,197.049 doage, 505.876 m. m. lemne și cărbuni.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 23 Noembrie 1889.

Vamvuri lui Carnevalli, porumb 3300 hect., 6'95 lei. Marghiloman lui Carnevalli, porumb 9000 hect., 7'10 lei. Marghiloman lui Carnevalli, porumb 3800 hect., 7'10 lei. Marghiloman lui Carnevalli, porumb 13.800 hect., 6'97 1/2 lei. Marghiloman lui Peirano, orz 3500 hect., 6'60 lei. Marghiloman lui Peirano, orz 3200 hect., 5'30 lei. C. Dimitriade lui Peirano, orz 1200 hect., 4'70 lei. Diamandi lui Peirano, orz 2000 hect., 4'85 lei. Milla lui G. Nicolopolo, orz 6000 hect., 7'62 1/2 lei. Perlea lui Peirano, orz 3320 hect., 5'10 lei. Perlea lui Peirano, orz 1100 hect., 5'05 lei. Perlea lui Peirano, grău 2150 hect., 12'60 lei. Perlea lui Peirano, grău 400 hect., 12'30 lei. Perlea lui Peirano, grău 9'50 hect., 12'— lei. Cațighera lui Peirano, grău 500 hect., 11'70 lei. Cocolis lui Peirano, grău 3500 hect., 10'42 1/2 lei. Vrioni lui G. Mendl. grău 3850 hect., 10'40 lei. Cațighera lui G. Mendl, grău 1820 hect., 9'70 lei. Tzuchlos lui Nicolopolo, grău 6750 hect., 10'85 lei. Tzuchlos lui Schmirer, grău 3500 hect., 11'— lei. Tzuchlos lui Schmirer, grău 3000 hect., 11'25 lei. Violato lui Schmirer, grău 2000 hect., 10'40 lei. Silberstein lui Fürth, grău 1300 hect., 11'25 lei. Marris lui Fürth, grău 3500 hect., 11'65 lei. Cațighera lui Fürth, grău 1400 hect., 10'65 lei. T. Dimitriade lui Feitler, grău 10.700 hect., 11'35 lei. Gheorghide lui Kirschen, grău 1800 hect., 10'15 lei. Gheorghide lui Kirschen, grău 1000 hect., 10'50 lei. Gheorghide lui E. Cahen, grău 3100 hect., 9'53 lei. Marghiloman lui L. Dreiffus, grău 3600 hect., 9'70 lei.

LOTERIE. Tragerea din 7 Decembrie st. n. **Timișoara: 48 25 29 37 8.** **Viena: 52 59 25 11 4.**

Căendarul zilei. 28 Noembrie (10 Decembrie). **Italian:** Stefan. **Gregorian:** Iudita.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 9 Decembrie, 6 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.1)	Temperatura după Celsius	Maximul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din prejăcă		
728.2	-1.5	+0.4	+1.4 +0.4 OSO

Din țeară, 7 Decembrie, 7 ore dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera-tura Celsius	Vântul direcția	târnia
Budapesta . . .	771	-6.4	V	3
Sătmar . . .	772	-5.0	V	1
Cluj . . .	777	-5.0	NV	1
Orșova . . .	773	-8.2	V	3
Timișoara . . .	773	-2.6	NV	1
Arad . . .	770	-3.5	NV	4
Panciova . . .	768	-2.4	SV	4

Sosiți în Sibiu.

La 8 și 9 Decembrie n. **Hotel „Neurivier“.** Kohler și Krishaber din Bu-dapesta, Hirsch, Fisoler, Schmiect și Kohn din Viena; W. Stern din Cluj; M. Herman din Toplița, comercianți. **Hotel „Împăratul Romanilor“.** N. Gamuler, func-tionar de bancă din Brașov. Weer Farkas, proprietar din Dej. **Hotel „Habermann“.** Carol Thömel din Pojuro; I. Zednitzka din Villach, lemnari.

Teatru orașenesc în Sibiu. **Abonament.** **Abonament 50.** **Martie,** în 10 Decembrie 1889: **„Wallensteins Lager“.** (Castrul lui Wallenstein.) Poem dramatic în 1 act, de Frideric de Schiller.

„Der Damenkrieg“. (Războiul damelor.) Comedie în 3 acte de Scribe, nemșese de H. Laube.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Dec. 1889.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grău				
Bănățenesc nou	74	—	79	—
Grău dela Tisa	78	8.45	8.50	79
Grău de Pesta	78	8.45	8.45	79
Grău de Alba-regală	78	8.45	8.50	79
Grău de Bácska	78	8.45	8.50	79
Ungurese de Nord	74	—	75	—
Sămînțe vechi ori noue				
Sēcără	—	70—72	77.5	79.5
Orz	—	60—62	6.05	6.40
—	—	62—64	6.35	7.70
—	—	64—66	8—	9.50
Ovēs	—	39—41	7.20	7.65
Cucuruz (porumb)	—	—	5.15	5.25
—	—	—	5.05	5.10
Meiu	—	—	—	5.10
Hrișcă	—	—	—	—
Mărfuri pe termen.				
Grău	de primă de toam.	8.61	8.63	8.63
Cucuruz	Main-Iun.	5.36	5.38	5.38
Ovēs	Aug. Sept. de primă de toam.	7.58	7.60	7.60
Produse diverse				
Soia				
Cursul dela până				
Sein. de trif.	Lucernă ungurească	48—	53—	—
—	franceză	—	—	—
—	italiană	—	—	—
Oleu de rap.	roșie	45—	42—	—
Oleu de in	rafinat	48.50	44—	—
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară sventată așumată	50—	55.50	—
Slănină	—	46.50	47.50	—
Său	—	56—	57—	—
Prune	—	82.50	83.50	—
Lictar	din Bosnia, în buți din Sērbia, în saci slavon, nou bănățenesc	09.80	10—	—
Nuci	din Ungaria unguresci	18—	19—	—
Gogoși	sērbesci	—	—	—
Miere	brută	27—	28—	—
Ceară	galbînă străcurată de Rosenau	32—	33—	—
Spirit	brut	120.	121.	—
—	Drojdiiute de spirit	12.75	13—	—
—	—	15.50	16—	—

Cursul pieței din Sibiu. din 9 Decembrie st. n. 1889. Hărtie-monetă română . . . Cump. 9.33 vënd. 9.36 Lire turcesci . . . . . 10.60 „ 10.65 Imperiali . . . . . 9.60 „ 9.65 Ruble rusesci . . . . . 1.25 „ 1.26

Bursa de Budapesta din 7 Decembrie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6%	101—
„ „ 4%	97.70
„ hărtie „ 5%	114.25
Împrumutul căilor ferate ung.	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.75
Bonuri rurale ung.	83.20
„ „ cu cl. de sortare	—
„ bănățene-timșene	—
„ „ cu cl. de sortare	—

Nr. 7145/1889.

[820] 2 2

Publicare de licitațiune.

Dreptul regal de morărit al comunei Sebeșul-de-sus se va da în arândă pe calea licitațiunii publice, **Vineri în 13 Decembrie st. n. a. c.** la oarele 10 dimineața pe timpul dela 1 Ianuarie 1890 până la ultima Decembrie 1892, fiind prețul de strigare 500 fl. v. a. Licitațiunea se va ține la subscrisul, unde până la termenul indicat se pot vedea și condițiunile mai detaliate.

Sibiu, 3 Decembrie n. 1889.

Protopretorul.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Institutul tipografic
 din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar:

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Chiar acum a ieșit de sub tipar:

„DIRECTORIUL“

sau ordul oficiului divin pe anul 1890,

compus de cunoscutul nostru literat **IOAN BOROSIU**, paroch gr.-cat. și ases. consistorial.

Scopul acestui op este a înlesni observarea practică a prescrierilor rituale ocurente la funcțiunile sacre în decursul anului viitor. — Ca acest scop să se poată ajunge, **DIRECTORIUL** este compus așa, încât începând dela 1 Ianuarie st. v. în paralelă cu calendarul civil pentru fiecare Duminecă, sâmbătoare ori altă zi normală în mod continuativ și în ord. sistematic sunt coadunate toate prescrierile tipicului, câte în cărțile rituale sânt imprăsciate. Din coadunarea acestora fiecare — la prima vedere poate cunoaște, cum este de a se împlini oficiul inseratului, mâncatului, sfinteii liturgii și altor funcțiuni rituale-sacre etc.

Prețul unui exemplar expedit franco e 45 cr., 5 exemplare deodată procurate costau 2 fl. v. a.

[816] 3-5

A se adresa la

„Cancelaria NEGRUȚIU“

în Gherla. — Szamosujvár.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

SPRE A EVITA

Insolvența,

o fabrică vieneză de rufe Jäger-iane a fost silită să-și arunce formal această marfă, nouă ni-a succes a-i cumpăra întreaga proviziune cu un preț bagatel și am compus

ADJUSTĂRI de IARNĂ

pentru

domni, dame și copii,

pe care le cinstim pe jumătate ori pe a treia parte.

Dacă voesci să remăi sănătos, la nici un cas se nu întârzi a-ți procura următoarele

Rufe Jäger-iane I^{mitat}

deoare-ce aceste, în urma împărțirii egale a căldurii pe corp, resistă necondiționat influențelor păgubitoare ale naturii.

Grupul I. pentru domni:		Grupul II. pentru dame:	
1 jachetă Jäger-iană	prețul 2.40	1 jachetă Jäger-iană	prețul 2.70
1 ismeană	” 2.50	1 ismeană	” 3.—
1 păr. încălțitoare de puls Jäger-iană	— .60	1 păr. încălțitoare de puls Jäger-iană	— .60
1 păr. ciorapi Jäger-iani	— .60	1 păr. ciorapi Jäger-iani	” 1.—
1 ” mănuși ”	— .80	1 ” mănuși ”	” 1.—
Prețul real 6.90		Prețul real 8.50	
Obiectele de mai sus le vindem numai cu 2 fl. 95 cr. v. a.		Obiectele de mai sus le vindem numai cu 3 fl. 95 cr. v. a.	
Grupul III. pentru băieți și fetețe dela 6—12 ani:			
1 jachetă Jäger-iană, 1 ismeană Jäger-iană, 1 păr. încălțitoare de puls Jäger-iană, 1 păr. ciorapi Jäger-iani, 1 păr. mănuși Jäger-iane; prețul real împreună fl. 4.25.			
Acest grup III. îl vindem pentru fl. 2.25 v. a.			
Câtă vreme ține proviziunea.			

Pecătuesce acela, care nu se folosește cu această ocaziune.

Se expediază prelungă trimiterea prețului ori prelungă rambursă postală. — Acela, care comandează toate trei grupurile și trimite înainte prețul lor, primesce marfa scutită de porto. — Să ni-se indice, dacă persoana e mare ori mică.

[818] 8-12

J. Steiner & Comp. Budapester Waaren-Export
 Budapest, III., Lajosgasse 181.

S O L I D

PRĂVĂLIA la „GLIGOR“**Piața-mică Nro. 14 s'a deschis!**

Și recomandă onoratului public român din loc și giur un

mare deposit de mărfuri de manufactură și modă

cu prețurile cele mai moderate.

Mărfurile, care în persoană le-am cumpărat din fabricile cele mai prime și renumite austriace și boemice.

Recomand onoratei preoțimi depositul meu bine sortat în materii pentru reverenți curate de lână, brături roșii și vinete. Mai departe: materii de lână engleze și franceze Dosing și Perovien negru pentru vestminte bărbătești, Cachemiruri negre, articole aparținătoare de doliu.

Cachemiruri în toate colorile, Watmolluri, Casanuri, Chevioturi, Flaneluri de lână și bumbac, atlase de lână pentru plapome în o lățime în toate colorile. Mare deposit în Barcheturi de spelat. Chiffon, Calicot și pânze de bumbac, Gradel pentru mobile, Oxford, Sepchir Cretoane. Perdele albe de țipcă și colorate de Jute, cămeși albe și colorate pentru bărbați, gulere elegante, ciorapi, basmale, cravate în toată cualitatea.

Corseturi, ploiere de mătășă și bumbac, bumbacuri de stricănit, arniciu roșu și vênēt, țesături, pēr de camilă, Haras și Lanica de Berlin, în toate colorile, plapome de Cachemir și atlas de lână în toate colorile, cu vată garantat umplătura. Covoare de Goblin de lână în garnitură pentru pat și masă, dela 4 fl. garnitura până la 20 fl.

Tepichuri cu metru și sofa mari de Genili. Și toate cuptușele recerute pentru haine de dame și bărbați și alte multe aici neinduse articole.

Comande din afară se vor efectua cu grija cea mai mare prin „rambursă postală“, și la cas neconvenabil se vor primi înapoi.

De cercetare cât de numeroasă se roagă cu distinsă stimă

proprietarul

[807] 10—

La „GLIGOR“: **Teodor Popescu.**

S I I E F T I N